

OKRESNÁ PROKURATÚRA RUŽOMBEROK
Dončova 8, 034 53 Ružomberok 1

Číslo: Pv 182/24/5508-10
EEČ: 2-42-635-2024

Ružomberok 05.08.2024

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Ružomberok

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

účastníctvo: bez účastníctva

na tom skutkovom základe, že:

dňa 20.04.2024 v čase okolo 18.30 hod. v rodinnom dome na adrese XXXXX - Nižný XXXXX XXXXX ulica XXXXX, vyhrážal sa zabitím a vulgárne nadával svojej matke XXXXX slovami "na čo ešte žije, je stará štetka a zabije ju", a následne jej dňa 21.04.2024 v čase okolo 12.30 hod. v chodbe uvedeného rodinného domu opakovane vulgárne nadával slovami „že je stará piča“ a vyhrážal sa jej zabitím sekerou, ktorú má uloženú v kotolni, pričom uvedené vyjadrenia a správanie obvineného vzbudili u poškodenej XXXXX nar. XXXXX, bytom XXXXX - Nižný XXXXX XXXXX ulica XXXXX, obavu o jej život,

lebo je dostatočne odôvodnený záver, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ v Liptovskej Teplej uznesením ČVS:ORP-138/LT-RK-2024 zo dňa 22.04.2024 podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia. Podklad pre vydanie uznesenia tvorilo trestné oznámenie poškodenej XXXXX, ktoré osobne podala na Obvodnom oddelení PZ v Ružomberku dňa 21.04.2024 o 20.24 hod. V predmetnom oznámení popísala skutočnosti uvedené v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia.

Po ukončení skráteného vyšetrovania predložil poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ v Liptovskej Teplej vyšetrovací spis dozorujúcej prokurátorky spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania. Preštudovaním vyšetrovacieho spisu som zistila nasledovný skutkový stav:

Obvinený XXXXX nebol v procesnom postavení obvineného ku skutku vypočutý, nakoľko znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá bola do trestného konania pribratá za účelom skúmania duševného stavu obvineného, neodporúčala obvineného konfrontovať s konaním, ktoré je predmetom vyšetrovania s ohľadom na jeho psychický stav a taktiež neodporučila jeho účasť ani na iných úkonoch trestného konania.

Svedkyňa poškodená XXXXX, matka obvineného, po poučení v zmysle § 130 ods. 1 Trestného poriadku odmietla k okolnostiam činu vypovedať.

Svedok XXXXX, brat obvineného, odoprel ku skutku vypovedať s poukazom na oprávnenie vyplývajúce mu z § 130 ods. 1 Trestného poriadku.

Pre potreby skúmania duševného stavu obvineného XXXXX bola na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie do konania pribratá znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria XXXXX. Znalkyňa v podanom znaleckom posudku č. 107/2024 skonštatovala, že u obvineného XXXXX bolo v čase spáchania trestnej činnosti a aj v čase znaleckého vyšetrenia prítomné forenzne významné duševné ochorenie a to Paranoidná forma schizofrénie. Ide o forenzne významné duševné ochorenie, pričom v čase vyšetrovaného skutku bol u menovaného prítomný relaps, teda akútne zhoršenie uvedeného ochorenia a v čase znaleckého vyšetrenia napriek liečbe nie je psychický stav obvineného plne kompenzovaný. V rámci klinického obrazu sú dominantné obsahové poruchy myslenia, kvalitatívne zmeny vnímania, ktoré majú chorobný dopad na emočné prežívanie a konanie dotknutej osoby.

Podľa dostupných zdravotných záznamov bol obvinený v čase od 01.07.2023 do 09.08.2023 prvýkrát hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení ÚVN v Ružomberku, privezený bol RZP v doprovide polície pre konflikt s matkou, mal vidiny žien, väčšinou nahých žien, dobíjal sa k matke do izby, vyhrážal sa, že jej odreže hlavu. Počas vyšetrenia nespolupracoval, so psychiatrom odmietol komunikovať, rozprával sa akoby sám so sebou, prítomné boli načúvacie postoje, vytáčal hlavu a prerušoval hovor lekára. Neodkladne bol prijatý pre psychotickú dekompenzáciu s masívnymi halucináciami, difúznymi paranoidnými bludmi,

narušeným kontaktom s realitou, totálnou nekritickosťou, anozognóziou, vysokým rizikom paticky motivovaného konania, v domácom prostredí s verbálnou agresivitou, vyhrážkami, aj s prejavmi brachiálnej heteroagresivity. Antipsychotická liečba bola podávaná parenterálne, ale pre jej nedostatočný efekt sa pristúpilo k biologickej liečbe (elektrokonvulzívnej), aplikovaných bolo celkovo 7 zákrokov. Postupne došlo k eliminácii pozitívnej psychotickej symptomatológie a menovaný bol prepustený do ambulantnej starostlivosti. V krátkom čase bol rehospitalizovaný na psychiatrickom oddelení (16.8.2023 – 18.8.2023) pre rozvoj extrapyramídového syndrómu (nežiadúci účinok medikácie), mal svalové záškľby, objavil sa tras rúk, koktavosť, dysartrická reč, hypersalivácia. V myslení boli prítomné reziduálne bludné obsahy bez kritického náhľadu. Bola upravená liečba s rýchlym ústupom somatických ťažkostí. S ohľadom na priebeh ochorenia upravená diagnóza na Paranoidnú formu schizofrénie. Po zlepšení celkového psychosomatického stavu bol menovaný prepustený do ambulantnej starostlivosti. Po prepustení bol menovaný len na jednej kontrole na psychiatrickej ambulancii, následne liečbu svojvoľne prerušil a lieky neužíval. Dňa 21.04.2024 bol akútne hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení ÚVN v Ružomberku, privezený bol RZP pre výrazné poruchy správania v domácom prostredí pod vplyvom psychotických zážitkov. Podľa matky syn neužíval lieky, nechodil na kontroly, syn rozprával z cesty, nechodil do práce, popálil doma obrazy, rozprával, že mu chcú ublížiť, že ho každý pozoruje, matke povedal, že ju zabije. Po príchode RZP sa odmietol dať vyšetriť, neodpovedal na otázky. Pri vyšetrení psychiatrom sa rozprával sám so sebou, hovoril ticho, rozprával sa s imaginárnou postavou, na ktorú sa pozeral za lekárom, prikyvoval, šepkal, neprimerane sa usmieval, od imaginárnej postavy si pýtal povolenie na odpovede, prítomné boli aj načúvacie postoje. V klinickom obraze pri prijatí hygienická zanedbanosť, dezorganizovaná reč aj správanie, bludná nálada, v myslení štruktúrne aj obsahové poruchy, zárazy, symbolizmy, paranoidne perzekučné a velikánske bludy, vo vnímaní intrapsychické, sluchové aj optické halucinácie, komentujúce hlasy, instabilná emotivita, hostilné postoje, sklony k disimulovaniu, impulzívne paticky motivované konanie, anozognózia. Na oddelení sa správal formálne podrobivo, nenápadne, spoločnosť iných pacientov nevyhľadával. Napriek liečbe však pretrvávali formálne aj obsahové poruchy myslenia s paranoidne - perzekučnými bludmi, autistické stiahnutie, nekritickosť k ochoreniu, dissimulačné tendencie. S ohľadom na nepriaznivý priebeh ochorenia, pretrvávajúce psychotickej symptomatológie ako aj totálnu anozognóziu a liekovú noncompliance v ambulantnej liečbe, bol menovaný za účelom dlhodobej ústavnej starostlivosti preložený dňa 02.05.2024 do Psychiatrickej liečebne v Sučanoch, kde sa nachádzal aj v čase znaleckého vyšetrenia dňa 03.07.2024.

Znalkyňa skonštatovala, že v čase spáchania skutku bola u obvineného prítomná psychotická porucha, následkom ktorej boli jeho rozpoznávacie aj ovládacie schopnosti vymiznuté. Teda obvinený nebol schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a nebol schopný svoje konanie ovládať. Konanie menovaného bolo chorobne determinované. Obvinený s ohľadom na svoj duševný stav nechápe plne zmysel trestného konania. S ohľadom na psychický stav obvineného, znalkyňa neodporučila obvineného konfrontovať s konaním, ktoré je predmetom vyšetrovania a neodporučila ani jeho účasť na ďalších úkonoch trestného konania.

V čase znaleckého vyšetrenia nebol psychický stav obvineného plne kompenzovaný, k prítomnosti svojej duševnej choroby sa obvinený staval nekriticky,

úplne u neho absentuje pocit chorobnosti, nerozumie, prečo na neho príbuzní podali trestné oznámenie, je chorobne presvedčený, že mu oni ublížili. Z uvedených dôvodov znalkyňa zastáva názor, že je potrebné pokračovať u obvineného v ústavnej liečbe. Znalkyňa nepredpokladá, že by ambulantná forma liečby bola postačujúca, nakoľko u obvineného absentuje pocit chorobnosti, preto je vysoká pravdepodobnosť, že by sa pri vynechaní liečby dostavilo obdobné konanie, ktoré je predmetom aktuálneho vyšetrovania, alebo aj iné pre spoločnosť rizikové konanie. Z uvedených dôvodov hodnotí znalkyňa pobyt obvineného na slobode v súčasnosti ako nebezpečný pre spoločnosť, a odporúča, obvinenému nariadiť ochrannú psychiatrickú liečbu ústavnou formou.

Nakoľko obvinený nedokáže kriticky posúdiť svoj zdravotný stav, chýba u neho pocit chorobnosti, je potrebné zabezpečiť aj do budúcnosti, aby pri liečbe svojho duševného ochorenia, ktoré má trvalý charakter, spolupracoval, užíval pravidelne lieky a navštevoval psychiatra, aby sa tak predišlo prípadnému zhoršeniu ochorenia, kedy by menovaný mohol byť svojim správaním nebezpečný pre okolie aj pre seba samého. Z uvedených dôvodov znalkyňa odporúča obvineného obmedziť v spôsobilosti na právne úkony v rozhodovaní o poskytovaní ambulantnej aj ústavnej zdravotnej starostlivosti.

K osobe obvineného XXXXX bolo zistené, že bol jedenkrát súdom trestaný v roku 1999, predmetné odsúdenie je už zahladené. V Ústrednej evidencii priestupkov MV SR nemá žiadny záznam a nie sú voči nemu vedené iné trestné konania.

Prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a tento skutok spácha na chránenej osobe. Podľa § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba. Podľa § 127 ods. 4 Trestného zákona blízka osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom, ako aj dôkazy prípustné podľa § 119 ods. 5 a 6 podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 119 ods. 3 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, preverka výpovede na mieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané

použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Podľa § 130 ods. 1 Trestného poriadku právo odoprieť výpoveď ako svedok má príbuzný obvineného v priamom rade, jeho súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Ak je obvinených viac a svedok je v uvedenom pomere len k niektorému z nich, má právo odoprieť výpoveď ohľadne iných obvinených len vtedy, keď nemožno oddeliť výpoveď, ktorá sa ich týka, od výpovede týkajúcej sa obvineného, s ktorým je svedok v tomto pomere.

Podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku svedok je oprávnený odoprieť vypovedať, ak by výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, svojmu príbuznému v priamom rade, svojmu súrodencovi, osvojiteľovi, osvojenecovi, manželovi alebo druhovi, alebo iným osobám v rodinnom alebo obdobnom pomere, ktorých ujmu by právom pociťoval ako vlastnú ujmu. Svedok je oprávnený odoprieť vypovedať aj vtedy, ak by výpoveďou porušil spovedné tajomstvo alebo tajomstvo informácie, ktorá mu bola zverená ústne alebo písomne pod podmienkou mlčanlivosti ako osobe poverenej pastoračnou starostlivosťou.

Podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je dostatočne odôvodnený záver, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

V zmysle zásady náležitého objasnenia veci uvedenej v § 2 ods. 10 Trestného poriadku považujem dôkazy zabezpečené v priebehu skráteného vyšetrovania za dostatočné pre samotné rozhodnutie vo veci a v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku konštatujem, že existuje dostatočne odôvodnený záver, že skutok uvedený vo výroku tohto uznesenia, sa nestal.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov tvoriacich obsah vyšetrovacieho spisu konštatujem, že priebeh skutku, tak ako je špecifikovaný v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia, sa nepodarilo žiadnym dôkazom verifikovať. XXXXX bolo vznesené obvinenia na základe trestného oznámenia jeho matky XXXXX, pričom z jej popisu okolností činu vyplynulo, že tomuto konfliktu odohrávajúcemu sa v mieste ich spoločného trvalého bydliska bol čiastočne prítomný len jej druhý syn XXXXX, ktorý rovnako voči svojmu bratovi odmietol vypovedať. Obvinený ku skutku, vzhľadom na diagnostikované závažné duševné ochorenie v zmysle odporúčania znalkyne, nebol ku skutku vypočutý. Za situácie, kedy poškodená a jediný svedok činu po vznesení obvinenia obvinenému odopreli ku skutku vypovedať, nie je zákonnými prostriedkami možné preukázať dôvodnosť trestného stíhania obvineného XXXXX. Trestné oznámenie nemôže v trestnom konaní v štádiu po vznesení obvinenia nahrádzať výpoveď svedka a v konaní pred súdom ho možno prečítať len ako listinný dôkaz.

Keďže v priebehu prípravného konania neboli produkované také dôkazy, ktoré by jednotlivo alebo v spojení s inými dôkazmi dostatočne preukazovali spáchanie skutku, za daného stavu dôkaznej núdze je potrebné vysloviť záver, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sa nestal.

Na základe vyššie uvedených skutočností, s prihliadnutím na vyhodnotenie dôkazov vykonaných v predmetnej trestnej veci, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je

uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX podľa § 215 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zastaviť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Elena Makovická
prokurátorka